

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Ændret forslag til Rådets forordning (EØF) om indførelse af særlige undtagelsesbestemmelser for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber, der er ansat i en stat, som ikke er medlem af De europæiske Fællesskaber (*)

KOM(86) 565 endelig udg.

(Forelagt Rådet af Kommissionen under anvendelse af artikel 149, andet afsnit, i EØF-traktaten den 23. oktober 1986)

(86/C 284/07)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De europæiske Fællesskaber, særlig artikel 24,

under henvisning til forslag fra Kommissionen efter udtalelse fra Vedtægtsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Domstolen, og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal fastsættes nogle særlige bestemmelser for tjenestemænd, som er ansat i lande, der ikke er medlemmer af Fællesskabet, og det som følge af deres særlige eller specielle levevilkår;

Rådet kan med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen og efter høring af de øvrige berørte institutioner indføje disse særlige bestemmelser i vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber, fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68, senest ændret ved forordning . . . —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der tilføjes i vedtægten efter artikel 101 et afsnit VIII (a) med følgende ordlyd:

»AFSNIT VIII (a)

Særlige undtagelsesbestemmelser for tjenestemænd, der er ansat i en stat, som ikke er medlem af De europæiske Fællesskaber«,

hvis eneste artikel affattes som følger:

»Artikel 101a

Uden at indskrænke anvendelsen af de øvrige bestemmelser i vedtægten fastsættes i bilag X til vedtægten de særlige undtagelsesbestemmelser for tjenestemænd, der er ansat i en stat, som ikke er medlem af Fællesskaberne.«

Artikel 2

Efter bilag IX indføres der et bilag med følgende ordlyd:

»BILAG X

Særlige undtagelsesbestemmelser for tjenestemænd, der er ansat i et land, som ikke er medlem af Fællesskaberne«,

hvis kapitler, afdelinger og artikler affattes som følger:

»KAPITEL 1

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

I dette bilag fastsættes de særlige undtagelsesbestemmelser for EF-tjenestemænd, der er ansat i en stat, som ikke er medlem af De europæiske Fællesskaber.

Almindelige gennemførelsesbestemmelser vil blive vedtaget i overensstemmelse med artikel 110 i vedtægten.

(*) EFT nr. C 74 af 3. 4. 1986, s. 11.

Artikel 2

Ved ansættelsesmyndighedens beslutning forflyttes tjenestemændene regelmæssigt i tjenestens interesse, uanset om der eventuelt er opslået en ledig stilling.

De stillinger, der skal besættes af tjenestemænd, som gør tjeneste uden for Fællesskabet, kan først opslås ledige, når den forflyttelsesprocedure, der er omhandlet i det foregående stykke (»mobilitetsproceduren«), er afsluttet.

Artikel 3

For at der kan afholdes omskolingskurser af begrænset varighed i forbindelse med den i artikel 2 omtalte mobilitet, kan ansættelsesmyndigheden træffe beslutning om at ansætte en tjenestemand, der gør tjeneste uden for Fællesskabet, i en stilling med tjenestested i et EF-land. Denne ansættelse finder sted uden en forudgående meddelelse om ledig stilling, men kan ikke strække sig ud over fire år. Som en undtagelse fra artikel 1, stk. 1, kan ansættelsesmyndigheden på grundlag af almindelige gennemførelsesbestemmelser træffe beslutning om, at tjenestemanden fortsat i den periode, han er midlertidigt ansat i et EF-land, er underlagt visse bestemmelser i dette bilag.

KAPITEL 2

FORPLIGTELSE

Artikel 4

Tjenestemanden skal gøre tjeneste dér, hvor det bestemmes ved hans ansættelse eller ved en forflyttelse i tjenestens interesse, når mobilitetsproceduren er afsluttet.

Artikel 5

Når institutionen stiller en bolig til rådighed for tjenestemanden, skal denne tage bopæl dér, hvis denne bolig på rimelig måde svarer til sammensætningen af hans familie, over for hvem der består forsørgerpligt.

KAPITEL 3

ARBEJDSVILKÅR

Artikel 6

Hvis en tjenestemand er ansat i et land, der står opført på en liste, som ansættelsesmyndigheden udarbejder og gennemgår regelmæssigt efter samråd med personaleudvalget på grundlag af de særlige vilkår, der dér er gældende, har han ret for hvert kalenderår til en årlig ferie på fem kalenderdage for hver måned, i hvilken han har gjort tjeneste.

Artikel 7

Ansættelsesmyndigheden kan undtagelsesvis, ved særlig og begrundet beslutning, bevilge en tjenestemand en hvileferie på grund af særlig ubehagelige levevilkår på tjenestestedet. Ansættelsesmyndigheden fastsætter for hvert af disse steder, i hvilken by/hvilke byer en sådan hvileferie kan tilbringes.

Artikel 8

Fastsættelsen af ret til ferie for en tjenestemand, som gør tjeneste i et land, der står opført på den liste over lande, som er omtalt i artikel 6, foregår på følgende måde:

En brøkdel af et år, regnet fra tiltrædelsen af tjenesten i et land, der står opført på denne liste, indtil fratrædelse eller overflytning til et land, der ikke står opført på den nævnte liste, giver ret til en ferie på fem kalenderdage for hver hele måned, i hvilken der er gjort tjeneste. Har tjenesten været af kortere varighed end én måned, sættes ferieretten i forhold til beskæftigelsens længde til fem kalenderdage for mere end 15 dage og til 2½ kalenderdage, hvis den har udgjort 15 dage eller derunder.

Hvis en tjenestemand ved det løbende kalenderårs udgang kun har taget en del af sin årlige ferie og det af grunde, der ikke kan betegnes som tjenstlige, kan overførslen af ferie til det følgende år ikke overstige 20 kalenderdage.

Artikel 9

1. Tjenestemanden kan efter ønske og under hensyn til de tjenstlige krav tage den årlige ferie i sammenhæng eller delt. Ferien skal dog mindst én gang omfatte en periode på 20 kalenderdage.

2. Den i artikel 7 omtalte hvileferie kan ikke overstige en periode på 15 kalenderdage pr. tjenesteår. Den kan ikke lægges sammen med den årlige ferie. Den kan ikke overføres fra et år til et andet.

Til hvileferien skal der lægges rejsedage i overensstemmelse med artikel 7 i bilag V til vedtægten.

KAPITEL 4

INDTÆGTER OG SOCIALE GODER

AFDELING 1

Indtægter, familietillæg

Artikel 10

I overensstemmelse med gennemførelsesbestemmelser fastsættes en godtgørelse for livsvilkår, afhængigt af det sted, hvor tjenestemanden gør tjeneste, som en procentdel af det samlede beløb, bestående af såvel

grundløn som udlandstillæg, husstandstillæg, børnetilskud efter fradrag af de beløb, der skal tilbageholdes i henhold til denne vedtægt eller til gennemførelsesforordningerne til denne.

Når levevilkårene på tjenestestedet bringer tjenestemandens fysiske sikkerhed i fare, kan det i foregående stykke nævnte beløb forøges på grundlag af en særlig og begrundet beslutning med en ekstra procentdel på op til 10 %, beregnet på samme grundlag.

I de i stk. 1 omtalte almindelige gennemførelsesbestemmelser anføres, hvilke parametre der skal anvendes til at fastsætte godtgørelsesprocenten samt den liste over de steder og de dertil svarende satser, til hvilke en sådan godtgørelse bevilges.

Denne liste og de dertil hørende satser revideres af Kommissionen efter udtalelse af personaleudvalget. Denne revision finder i princippet sted hvert år.

Artikel 11

Vederlaget samt de i art. 10 nævnte godtgørelser betales i belgiske francs i Belgien. De korrigeres med den koefficient, som anvendes på tjenestemænd med tjenestested i Belgien.

Artikel 12

Efter anmodning fra tjenestemanden kan institutionen træffe afgørelse om at udbetale hele vederlaget eller en del heraf i det lands valuta, hvor tjenestemanden gør tjeneste. Vederlaget korrigeres da med den justeringskoefficient, der er gældende for tjenestestedet, og konverteres på grundlag af de pariteter, der er fastsat ved beregningen af denne justeringskoefficient.

I særlige tilfælde, der behørigt begrundes, kan institutionen foretage denne udbetaling helt eller delvis i en anden valuta end den, der skal anvendes på tjenestestedet, på grundlag af nogle nærmere bestemmelser, som skal sikre samme købekraft.

Artikel 13

I tilfælde af, at der sker en væsentlig ændring i et af de elementer, som indgår i justeringskoefficienten for et land, træffer Kommissionen på grundlag af almindelige gennemførelsesbestemmelser afgørelse om tilpasning af denne justeringskoefficient og om den dertil hørende vekselkurs.

Artikel 14

Kommissionen sender én gang om året Rådet en rapport om tilpasningen af den i artikel 13 omtalte justeringskoefficient og om den særlige godtgørelse for levevilkår.

Artikel 15

På de af ansættelsesmyndigheden fastsatte betingelser oppebærer tjenestemanden et uddannelsesstillæg, der skal dække de faktisk afholdte udgifter til skolegang, og som udbetales ved fremlæggelse af bilag. Med undtagelse af særlige tilfælde, som ansættelsesmyndigheden træffer afgørelse om, kan dette tillæg ikke overstige et loft, svarende til tre gange det dobbelte loft for uddannelsesstillægget.

Artikel 16

De godtgørelser, en tjenestemand har til gode, udbetales efter begrundet ansøgning fra tjenestemanden enten i belgiske francs eller i valutaen i det land, hvori han gør tjeneste.

Bosættelsespenge/genetableringspenge kan efter tjenestemandens valg udbetales enten i belgiske francs eller i den valuta, der bruges på tjenestestedet, idet godtgørelserne i sidste tilfælde korrigeres med den justeringskoefficient, der er fastsat for dette sted og konverteres til den tilsvarende vekselkurs.

AFDELING 2

Bestemmelser om godtgørelse af udgifter

Artikel 17

Den tjenestemand, som ikke har fået stillet en møbleret bolig til rådighed af sin institution, og som må ændre bopæl på det samme tjenestested af årsager, han ikke har indflydelse på, får godtgjort omkostningerne i forbindelse med flytning af personligt bohav ved en særlig og begrundet beslutning fra ansættelsesmyndigheden og ved fremlæggelse af bilag samt i henhold til de bestemmelser, der gælder for flytning.

I så fald får tjenestemanden godtgjort de faktiske bosættelsesudgifter ved fremlæggelse af bilag og inden for et loft, svarende til halvdelen af bosættelsespenge.

Artikel 18

Den tjenestemand, som på sit tjenestested bor på hotel, fordi den i artikel 5 i dette bilag omtalte bolig endnu ikke har kunnet tildeles ham eller ikke længere står til hans rådighed, eller som ikke har kunnet tage sin bolig i besiddelse af årsager, han ikke har indflydelse på, modtager for sig og sin familie ved fremlæggelse af hotelregninger godtgørelse af hoteludgifter, der forinden er godkendt af ansættelsesmyndigheden.

Tjenestemanden modtager desuden dagpenge, reduceret med 50 %.

De i de to foregående stykker omtalte udgifter godtgøres inden for de i artikel 10 i bilag VII i vedtægten omtalte grænser, medmindre ansættelsesmyndigheden træffer en særlig beslutning om, at der foreligger force majeure.

Såfremt den ansatte ikke kan skaffe sig bolig på et hotel, vil han efter forudgående aftale med ansættelsesmyndigheden have ret til godtgørelse af de faktiske udgifter til leje af en midlertidig bolig.

Artikel 19

Dersom tjenestemanden ikke har fået stillet et tjenestekøretøj til rådighed, således at han kan færdes i tjenstlige anliggender i forbindelse med sit arbejde, modtager han kilometerpenge — hvis størrelse ansættelsesmyndigheden fastsætter — når han anvender sit private køretøj.

Artikel 20

Tjenestemanden er berettiget til for sig selv, og såfremt han har ret til husstandstillæg, for sin ægtefælle og de personer, over for hvem han har forsørgerpligt, og som bor under hans tag, at få dækket rejseudgifter i forbindelse med hvileferier fra tjenestestedet og til det sted, hvor hvileferien er bevilget.

Godtgørelsen af disse udgifter ydes efter særlig afgørelse ved fremlæggelse af flyvebilletter uanset afstand, når der ikke findes jernbaneforbindelse, eller når denne ikke kan benyttes.

Artikel 21

Den tjenestemand, som i henhold til bestemmelserne i artikel 20 i vedtægten og til artikel 4 i dette bilag må ændre sin bopæl, og som ikke foretager en flytning, har ved tiltrædelsen af tjenesten ret til på de af ansættelsesmyndigheden fastsatte betingelser at modtage en godtgørelse ved fremlæggelse af bilag for transportudgifterne til flytningen af sine personlige ejendele.

I tilfælde af forflyttelse, og efter at tjenestemanden derfor i henhold til bestemmelserne i artikel 20 i vedtægten har måttet ændre sin bopæl, samt på grundlag af de boligforhold, der kan sikres ham på tjenestestedet, betaler institutionen på betingelser, som ansættelsesmyndigheden har fastsat, de faktisk afholdte udgifter enten til flytningen af alt det personlige bohav eller en del heraf fra det sted, hvor dette bohav befinder sig, til tjenestestedet eller til transport af personlige ejendele eller til møbelopbevaring, idet disse godtgørelser ikke udelukker hinanden.

Ved den endelige udtræden af tjenesten eller ved tjenestemandens død afholder institutionen på de af ansættelsesmyndigheden fastsatte betingelser de faktiske

udgifter enten til flytningen af det personlige bohav fra det sted, hvor dette bohav befinder sig, til hjemstedet eller til transporten af personlige ejendele fra tjenestestedet til hjemstedet, idet disse godtgørelser ikke udelukker hinanden.

Hvis den afdøde tjenestemand var ugift, godtgøres disse udgifter de ydelsesberettigede pårørende.

Artikel 22

De midlertidige boligtilskud samt udgifterne til transport af personlige ejendele tilhørende ægtefællen og de personer, over for hvem der består forsørgerpligt, lægges for tjenestemanden på prøve ud af institutionen.

Såfremt denne ikke fastsættes efter prøvetidens udløb, kan institutionen i særlige tilfælde inddrive op til halvdelen af disse beløb på grundlag af de af ansættelsesmyndigheden fastsatte bestemmelser.

Artikel 23

I tilfælde, hvor tjenestemanden ikke får stillet en bolig til rådighed af institutionen, får han godtgjort sin husleje på betingelse af, at denne bolig svarer til det niveau, hans stilling kræver, og til sammensætningen af hans familie, over for hvem der består forsørgerpligt.

AFDELING 3

Social sikring og pensionsordning

Artikel 24

Tjenestemanden, hans ægtefælle, hans børn og andre personer, over for hvem han har forsørgerpligt, er omfattet af en tillægssygeforsikring, der dækker forskellen mellem de faktisk afholdte udgifter og de ydelser, der udbetales i henhold til den i artikel 72 i vedtægten omtalte sygesikringsordning med undtagelse af stk. 3 i denne artikel.

Halvdelen af præmien til denne forsikring bæres af den tilsluttede, uden at dette beløb kan overstige 0,6 % af hans grundløn, den anden halvdel af præmien betales af institutionen.

Tjenestemanden, hans ægtefælle, hans børn og andre personer over for hvem han har forsørgerpligt er forsikret mod hjemsendelse af lægelige årsager i akutte eller særlig akutte tilfælde, og denne præmieudgift påhviler det alene institutionen at afholde.

Artikel 25

Tjenestemanden får for det antal år, han har gjort tjeneste uden for Fællesskabet, afhængigt af i hvilke lande han har været udstationeret, godskrevet pensi-

onsrettigheder efter satsen 0,3332 % pr. måned i henhold til nedenstående skala:

- land med normale levevilkår (klasse 1) — ingen godskrivning
- land med vanskelige levevilkår (klasse 2) — 2 måneder pr. tjenesteår
- land med meget vanskelige levevilkår (klasse 3) — 4 måneder pr. tjenesteår.

Listen over lande med vanskelige eller meget vanskelige levevilkår fastsættes regelmæssigt af institutionen.

Den samlede pension kan ikke overstige 70 % af grundlønnen. Den i artikel 9 i bilag VIII til vedtægten omtalte nedsættelse af pensionen finder kun sted for den del af pensionsrettighederne, som er erhvervet i kraft af reelle tjenesteår.

Artikel 26

Tjenestemandens ægtefælle, hans børn og andre personer, over for hvem han har forsørgerpligt, dækkes af en forsikring, der omfatter ulykker uden for Fællesskabet i et land, der står opført på en liste, som ansættelsesmyndigheden med henblik herpå har udarbejdet.

Halvdelen af forsikringspræmien bæres af tjenestemanden, mens den anden halvdel betales af institutionen.

KAPITEL 5

DISCIPLINÆRBESTEMMELSE

Artikel 27

For så vidt angår det personale, der henhører under afsnit VIII (a) i vedtægten, og som underkastes disciplinær forfølgning, skal disciplinærrådet have et medlem, der gør tjeneste i institutionens hovedsæde, og som er udvalgt ved lodtrækning på hver af listerne.

KAPITEL 6

OVERGANGSBESTEMMELSER

Artikel 28

I henhold til de gennemførelsesbestemmelser, som ansættelsesmyndigheden skal fastsætte og efter udtalelse fra personaleudvalget, vil tjenestemanden i en periode, der begrænses til varigheden af hans ansættelse på det tidspunkt, hvor disse bestemmelser træder i kraft og i højst fem år, modtage en løn, der mindst svarer til den, han oppebar lige inden de nuværende bestemmelser trådte i kraft.»